

Uttalande vid styrelsesammanträde å Nömmekull år 1935.

Barnantalet i klasserna.

I det moderna samhället omfattas glädjande nog frågan om barnet, dess uppfostran och utbildning, av ett vida större och djupare intresse än för blott något decennium sedan. Genom den moderna psykologin har också blicken öppnats för den ytterst betydelsefulla roll miljö och uppfostran, särskilt under de tidigare levnadsåren, spelar vid danandet av psykiskt och fysiskt sunda individer.

På skolans område strävar man mot ett rationellare undervisningssätt, i det man söker på olika vägar ersätta den gamla s.k. pluggskolan med en arbetsskola, där barnets medfödda aktivitet, dess intellektuella, praktiska och konstnärliga krafter och anlag ska kunna väckas och allsidigt utvecklas. Detta förutsätter givetvis en långt gående individualisering av undervisningen.

Det nya arbetssättets stora fördelar kan icke bestridas, och få lärare torde för närvarande stå främmande för desamma.

Att resultaten dock ej blivit så goda, som man skulle önskat, har givetvis många orsaker.

På grund av arbetets särart gör sig kravet på individualisering i arbetet särskilt starkt gällande på lågstadiet, där praktiskt taget varje barn måste handledas var för sig. Då grundskolan därtill måste omhänderta alla barn, inte endast de normala utan även de i psykiskt och fysiskt hänseende defekta, ^{därmed} kompliceras arbetet väsentligt. Det största hindret för en rationellt bedriven undervisning kan dock utan tvekan sägas bero på de olämpligt stora klasserna. Det är ännu ingen ovanlighet med nybörjarklasser på 25-30 barn. Att härvidlag kunna bedriva en effektiv undervisning är självfallet omöjligt. Lärarinnan hinner varken fördela arbetsuppgifterna eller nöjaktigt kontrollera dem. Barnen tvingas ofrivilligt till sysslolöshet eller får de sitta och utföra sitt arbete felaktigt. Detta skaper olust och irritation hos både barn och lärare och försvårar arbetets lugna framåtskridande.

Ska därför det grundläggande -och just med hänsyn härtill- så betydelsefulla arbetet i småskolan kunna bedrivas i den anda och efter de fordringar tiden kräver, är en begränsning av barnantalet i klasserna oundgängligen nödvändigt. Från lokalföreningarna har allmänt uttalats, att maximiantalet barn i småskoleklasserna icke borde sättas högre än 20. Det är att hoppas, att denna för småskolan ytterst viktiga fråga beaktas och får en tillfredsställande lösning.